

Nieuwe Schiedamsche Courant

21 Mei 1963 pagina 5

1954

Mr. C.H. Wilms Floet, Mr. A.J.M. van Well, Mr Jac. Doets
Jan van Nassaustraat 109, Den Haag (The Hague)

Levenswerk vaarwel

Ik heb twee vrouwen gehad in mijn leven. Mijn vrouw thuis en de Spar." Dit zegt de heer C. H. Wilms Floet, de energieke directeur van de n.v. Internationale Spar-centrale, die binnenkort zijn ene vrouw opzij zet en daarmee ook zijn levenswerk vaarwel zegt. Vijf-entwintig jaar lang heeft hij het vrijwillig filiaalbedrijf van de Spar dan gediend, vijf jaar als reclamechef, later als directeur van de Spar-centrale Nederland en vanaf 1953 als internationaal directeur, een hoge post, die ook na het afscheid van de heer Wilms Floet in Nederlandse handen blijft.

Wanneer de heer Wilms Floet over een paar maanden afscheid neemt van zijn inmiddels zo vertrouwd geworden kantoor aan het Rokin in Amsterdam, neemt hij ook afscheid van een organisatie waarbij vijftien landen zijn aangesloten, 273 grossiers en bijna 35.000 kruideniers en filiaalhouders. De meeste leden uit dit legioen hebben ongetwijfeld wel eens de naam Wilms Floet horen vallen, want deze is het geweest, die de Spar reeds leidde toen het nog maar een louter nationale aangelegenheid was. Hij heeft de besprekingen gevoerd met grote figuren uit de buitenlandse middenstand. Hij heeft de organisatie opgewerkt en zien groeien tot wat het nu is. De heer Wilms Floet is een geboren en getogen Amsterdammer. Op 15 mei 1898 werd hij in de hoofdstad geboren. Zijn vader was middenstander en het was daarom niet zo verwonderlijk, dat de jonge Wilms Floet als oudste van het vele kinderen tellende gezin direct na school in een middenstandsbranche aan het werk ging, de kaashandel. In de avonduren volgde hij de handelsschool.

Al spoedig maakte hij een sprong naar een Zwitserse farmaceutische firma in Hilversum, waar hij met hard werken carrière begon te maken. Hij werd uitgezonden naar Bazel, waar hij de leiding kreeg van een dochteronderneming. Weer later werd hij verkoopleider van een fabriek in Duitsland. „Daar heb ik moeilijke jaren gehad," vertelt hij. „Ik was er juist toen Hitler opkwam. Om de haverklap voelde ons gezin daarvan de kleine speldeprikjes. Omdat wij weigerden de armgroet te brengen en hakenkruisvlaggen op te hangen bij feestelijke gebeurtenissen, werd ons gezin al spoedig als anti-Hitler bestempeld. In '34 ging het niet langer meer." In dat jaar zei de heer Wilms Floet zijn baan op en verhuisde hij met zijn hele have naar Apeldoorn, waar hij op de reclame-afdeling van Persil kon komen werken. In die functie kwam hij in contact met de heer A. J. M. van Well, de enthousiaste leider van een pas opgericht vrijwillig filiaalbedrijf, de Spar. Het was voor de heer Van Well een moeilijke tijd. Zijn jonge organisatie werd geboycot door de Nederlandse grossiersbond, die het door de Haagse grossier naar Amerikaans voorbeeld opgerichte filiaalbedrijf maar niets vond. Toch groeide de organisatie tegen de verdrukking in, vooral toen de resultaten steeds meer kruideniers en ook grossiers naar de geboycotte onderneming deden overlopen. In die jaren dus kwam de heer Van Well in contact met de heer Wilms Floet. Hij zag wat in hem en vroeg ronduit bij hem te komen werken. De heer Wilms Floet weigerde. Vier jaar duurde het. Toen zei hij toch „ja" en stapte over. C. H. Wilms Floet begon zijn tweede levenscarrière. Hij ging in zijn nieuwe werk geheel op, knoopte relaties aan, won vertrouwen en zag de onderneming groeien. In '43 werd hij van reclamechef bevorderd tot directeur van de Nederlandse Spar-centrale.

Voor het Nederlandse initiatief ontstond belangstelling in het buitenland. De heer Wilms Floet maakte reizen, knoopte nieuwe relaties aan, speepte tijdens vele diners, voerde lange zakengesprekken in trein en vliegtuig en bereikte zo dat België, Duitsland, Denemarken, Oostenrijk en Frankrijk zich bij de organisatie aansloten. Later groeide het aantal tot 15 landen. In 1953 wensten de aangesloten landen een internationale centrale. Wie moest daarvan directeur worden? Er was eigenlijk maar één man die van alles afwist, die de toestanden en situaties in alle landen kende, C. H. Wilms Floet. Hij weigerde. Na een spoedvergadering in Brussel bezweek hij opnieuw onder de aandrang. En nu voert hij reeds tien jaar met veel verve het beleid over deze miljoenenonderneming.

Uit eigener beweging gaat hij zich in september terugtrekken. „Ik heb het gebouw gebouwd, mijn opvolgers zullen het nu moeten bevolken," zegt hij. En hij vervolgt: „In deze branche zijn de ontwikkelingen zo revolutionair, dat er jongeren aan de top moeten staan."

Het zal niet zonder weemoed zijn, dat de heer Wilms Floet afscheid neemt. „Maar," vertelt hij, „eindelijk zal ik eens de tijd hebben voor mijn grote hobby: mijn vrouw, kinderen en kleinkinderen. Veel tijd heb ik in de loop der jaren voor mijn gezin moeten opofferen. Vaak was ik op reis. Nu kan ik eindelijk goedmaken wat mijn familie zoveel jaren gemist heeft. Ook de laatste jaren heb ik ernaar gestreefd om in ieder geval met de Kerst en Oudjaar bij mijn vrouw, kinderen en kleinkinderen te zijn. Wij gingen dan met de hele familie naar de wintersport en vierden de gezellige feesten met elkaar in een grote kamer."

Bovendien zal de scheidende directeur na september wat meer tijd krijgen voor zijn tweede hobby: Amsterdam. Tientallen boeken over de hoofdstad vullen zijn bibliotheek. Op een stille zondagmorgen kan men hem langs de grachten zien wandelen, mijmerend over zijn geliefde geboortestad.

C. H. Wilms Floet

1963

SPAR reception
at the Shelbourne Hotel
Dublin

